

Ik vind het spannend
Maar toch ook wel
heel erg leuk
Dat het nu feest is

Jarig!!

“Over vier weken ben ik jarig!” Julia rent door de gang naar de woonkamer. “Papa! Over vier weken ben ik jarig, ik vind het zo spannend!”

Papa lacht en gaat op de bank zitten. “Kom eens even bij me zitten, Julia,” zegt hij.

Julia springt heen en weer en roept: “Ik kan niet zitten, ik wil gewoon lekker springen.”

“Ook goed,” zegt papa, “maar ik wil wel graag even met je over je verjaardag praten, ik denk dat dat helpt.”

Heel veel vragen

“Wat vind je het spannendste?” vraagt papa.

“Alles...” zucht Julia, “wat ik ga krijgen, wat we gaan doen, hoe de taart smaakt, wie er op mijn feestje komt en wat ik ga trakteren en hoe laat ik naar bed mag.”

“Dat zijn een hoop vragen,” lacht papa, “maar misschien kan ik wel antwoord geven op een paar vragen en misschien kunnen we ook afspraken maken over de belangrijkste dingen. Zou dat helpen?”

Julia kijkt papa vragend aan en knikt: “Dat zou wel fijn zijn, want ik kan aan niets anders meer denken.”

Opluchting

Papa pakt een vel papier en begint de vragen van Julia op te schrijven. “Heb je al een verlanglijstje gemaakt?” vraagt papa.

“Ja!” roept Julia. Ze rent naar haar kamer en haalt haar lijstje.

“We maken een top drie,” zegt papa. “We spreken af dat je de top drie van je verlanglijstje krijgt voor je verjaardag, dan hoef je daar niet meer aan te denken. We vragen of opa en oma cadeautje nummer vier kopen en tante Marie mag dan nummer vijf kopen. Is dat een goed idee of vind je het vervelend dat je precies weet wat je krijgt?”

Julia kijkt papa blij aan: “Dat wil ik heel graag papa! Dan weet ik tenminste dat ik leuke dingen krijg en hoef ik me daar niet meer druk over te maken!”

Voor iedere vraag bedenken papa en Julia een oplossing die ze op het papier schrijven. Julia mag bij iedere vraag een tekening maken. Ze maken een schema voor de hele dag en bedenken wat ze gaan doen voor het feestje en wie er mag komen.

“Morgen maak ik meteen uitnodigingen en ik ga met mama de koekjes voor de traktatie kopen,” zegt Julia, “dan is dat ook maar klaar.”

“Precies,” zegt papa, “nu het op papier staat, kan het dan een beetje uit je hoofd?”

Julia knikt voorzichtig: “Een beetje, want het blijft spannend, maar het helpt wel!”

“Zullen we er allebei nog een handtekening onder zetten?” vraagt papa.

“Goed idee, dan is het een echte afspraak,” zegt Julia opgelucht.

Hiep hiep hoera!

Vier weken later is Julia jarig. Ze is vroeg wakker en springt meteen haar bed uit. Ze rent naar beneden waar papa en mama bezig zijn met het ontbijt en de cadeautjes al op tafel staan. “Mijn cadeaus!” roept Julia. “Hebben jullie echt gekocht wat ik wilde?”

“Ja zeker,” lacht mama, “dat hadden we afgesproken.”

“Mag ik ze open maken?” roept Julia. Papa en mama knikken en Julia maakt snel haar cadeautjes open. “Wat mooi!” zucht ze. “Precies wat ik wilde, het is nu al de fijnste verjaardag ooit!”

